

I. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název práce:	Bydlení Libeň
Jméno autora:	Bc. Ondřej Toman
Typ práce:	diplomová
Fakulta/ústav:	Fakulta architektury (FA)
Katedra/ústav:	Ústav urbanismu 15119
Oponent práce:	MgA. Adam Šustek
Pracoviště oponenta práce:	-

II. HODNOCENÍ JEDNOTLIVÝCH KRITÉRIÍ

Zadání	náročnější
-	
-	

Splnění zadání	splněno
-	
-	

Zvolený postup řešení	správný
-	
-	

Odborná úroveň	A - výborně
-	
-	

Formální a jazyková úroveň, rozsah práce	A - výborně
-	
-	

Výběr zdrojů, korektnost citací	A - výborně
-	
-	

Další komentáře a hodnocení	
-	
-	

III. CELKOVÉ HODNOCENÍ, OTÁZKY K OBHAJOBĚ, NÁVRH KLASIFIKACE

Ondřej Toman se ve své diplomové práci věnuje návrhu zastavění území, kde se vrství a tlačí dobové priority. Říční koryto formující krajinu z doby před příchodem města je ukotveno do kontrolovatelného žlabu lemovaného městským blokem družstevního bydlení z počátku minulého století. Stavby dalších bloků jsou zastaveny dopravní infrastrukturou z 2. pol. minulého století, do toho všeho okolnostem navzdory, se na odříznutém svahu živě proměňuje nouzová kolonie solitérních až řadových domků vesnického měřítka. Infrastruktura je nejsilnějším hráčem, určuje budoucí vývoj území. To se stává slepým ramenem města bez živějšího napojení či logického pokračování. Řešená parcela je epicentrem tohoto střetu.

Ondřej tuto složitost ve své práci dobře popisuje jak textem tak dostatkem historických fotografií, map a ortofotografií ukazující vývoj a současné vztahy v území. Součástí této rešerše je i prověřování parcely pomocí koláží různého existujícího typu zastavění. Několik jednotných odpovědí na nejednotný problém. Přeci odpověď? Území je v práci vnímáno duálně. Část bloku s nutností dostavovat a část hranice s kolonií která by měla být plynulým přechodem mezi strukturou kolonie a města. Nedá se ale kolonie vnímat jako vnitřek bloku? Nenarušuje solitérní zástavba naopak tu blokovou? Příkladem je ulice u Libeňského pivovaru kde je pevná hranice uliční čáry, městské měřítka, 1. plán za nímž se ve 2. plánu nachází skrytá organická struktura vnitrobloku/vesnické měřítka bývalé dělnické kolonie.

Návrh tedy tvoří dvě části. Dokončení původního bloku (severní pozemek), nyní obchozího, s nárožím do veřejného prostoru okořeněného přítomností viaduktu a protilehlým jižním pozemkem kde vznikají čtyři solitérní domy s komunitními zahradami. Snahou je území zahustit. Nově vzniklá veřejná prostranství jsou kvalitní, zejména oceňuji vyústění pozemků do západní části kde vznikají dvě veřejné plochy nepravidelného tvaru v různých výškových úrovních, které by svou malebností mohli odkazovat k měřítka kolonie. Dokončení bloku a umožnění průchodu v ulici Na Rokytce považuji také za správně. Nejsem si pak tolik jist fungováním zálivů u solitérních domů které jsou orientovány na sever a ukončeny zhruba čtyřmetrovou zdí. Je opravdu území natolik zahuštěno aby fungovaly i tyto zálivy? Přeci jen se ve výsledku jedná o nepropojené území s téměř nulovou propustností, proč tedy veřejný prostor drobit?

Severní pozemek, neboli blok se skládá ze tří typů objektů. Bytových domů, navazujících funkcí i formou na stávající libeňskou zástavbu, adaptabilní dílny použitelné jak k bydlení tak práci či jiné aktivitě a polyfunkční rohový dům konstrukcí navržený pro maximální flexibilitu funkcí. Z formálního hlediska mi nesedí argument že umístění dvojpodlažních objektů vychází z potřeby bloků, jelikož umožňuje oslunit sousední domy. Pokud byl blok navrhován jako celek, věřím že se tento problém dal vyřešit změnou přístupu v navrhování celého bloku. Princip fungování těchto domů mi k návrhu sedí, formálně ale oslabuje snahu o vytvoření klasického bloku. Mixed-use dům u trati naopak vnímám jako skvělé dokončení nároží. Je vším čím současné místo není. Pevně vymezuje svůj prostor a zároveň nám ukazuje svoje vnitřní fungování. Velká čelní plocha domu je vyrovnána volným prostorem před ním. Možnosti využívání domu jsou přehledně nastíněny.

Na jižním pozemku jsou navrženy solitérní domy. Do území vstupuje nový druh typologie. Filtruje přechod mezi blokem a rozdrobenou strukturou kolonie. Z návrhu je zřejmé že šlo o nejzábavnější část práce, neboť je prosycen pozitivitou kterou by výstavba měla území přinést. Uliční vstupy, vnitřní komunitní zahrady se zázemím, propojené s obytnými místnostmi, orientace dispozic na více světových stran a její volné plynutí kde společenské obytné místnosti přechází do venkovních teras napojených na soukromé pokoje. Varianty bytů umožňující bydlení rodinné, vícegenerační či sdílené, vždy ale dost velké aby podpořily celkový komunitní koncept který domy spojuje. Vybavenost domů v parteru a ve dvorech motivuje obyvatele aby dům užívali společně. Švýcarsko v Libni.

Celkově je práce provedená na velmi vysoké úrovni. Text a doplňující grafické informace jsou čtenáři předkládány strukturovaně a to pomáhá přesvědčivě argumentovat ve prospěch projektu. Domy jsou navrženy detailně a s důrazem na možnou flexibilitu užívání a změn v čase, jemná je i práce s materialitou domů a jejich venkovním obrazem. I z hlediska technologie výstavby si můžeme vybrat alternativní variantu, nastavení konstrukčních rozměrů to v návrhu umožňují. Postrádám jen drobné vymezení se vůči svazující hranici řešeného území, širší určení možného urbánního rozvoje oblasti, nastínění nových souvislostí a propojení s městem které by v nedořešeném území mohlo vzniknout. Návrh bloku by pak mohl být, jak je autorem v textu uvedeno, pouze regulačním plánem ponechaným pro ono živelné doplňování. Přes tyto drobné výhrady považuji práci za mimořádně povedenou a hodnotím ji známkou **A - výborně**.

Datum: 30.1.2024

Podpis:

